

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den guddommelige Treenighed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 194. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1858_1231-txt-shoot-idm155/facsimile.pdf (tilgået 24. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

viiselig for os, thi naar man selv udraaber, at det Skriftsprog, hvoraf man især har udledt og hvorpaa man især har bygget Troen, maa opgives som uægte, da nytter det os jo slet ikke, om man byder os tyve andre Skriftsprog isteden, da Menigheden een Gang for alle har tabt Troen paa sine Skriftfløges Ufejlbarehed, hvormed dens Bogtro staaer og falder.

Da det nu imidlertid under alle Omstændigheder er umuligt, paa fri Haand, uden Forudjætning af den kristne Tro og Menighed, at bevise enten lidt eller meget af Apostel-Skriftens Rægtighed, saa maae vi erkjende, at Berettere forsaavidt havde sin Haand i hine Skriftfløges uhyre Misgreb, som vi seent eller aldrig vilde blevet vor indgroede Fjendom tvit, om Bogstav-Skriften som Troens Grundvold og Menighedens første Kundskabskilde, dersom ikke vore Skriftfløge i det iyttende Aarhundrede, da de udgav hver Løddel i Skriften for indblæst, havde erklæret en sammenlappet Boghandler-Vare, hvis Rægtighed var soleklar,*) for den ægte Grund-Text, og saa oveniud bygget den kristne Grund-Tro paa et af de meest uhjemlede Skriftsprog, saa Menigheden enten maatte opgive sin kristne Tro eller søge en anderledes fast Grundvold og gyldig Hjemmel for den. I Sammenligning hermed maa det vel kaldes ubetydeligt, at det eneste Haandskrift, som man kan sige, har haft det tvivlsomme Sprog om de tre himmelske Vidner, den Haandskrift nemlig, hvorefter det Nye Testamente først blev trykt i Alcalá (Compluten-

*) Den efter de hollandske Forlaggers saakaldte Elzeviriske Udgave af det Nye Testamente.

jerer), har ikke Sproget saaledes, som man beraaber sig paa det, og dernæst, at Sproget, selv naar dets Rigtighed havde været ligeaa sikker som den var tvivlsom, let ikke kunde hjemlet den christne Tro paa Faderen og Sønnen og den Helligaand, da det andet Vidne jo ikke, som i Troens-Bekjendelsen og Daabs-Ordet, kaldes „Sønnen“, men „Ordet“, og Sproget altsaa godt lod sig indromme, uden at bekjende, at Jesus Christus er Guds Son, som jo dog haade efter Johannes-Brevet og efter al Erfaring er Christendommens Grundætning, hvormed den staaer og falder; men man seer dog let, at det halve vilde være nok til at bevise vedkommende Skriftløges Daarstøb, som roste sig af, at de kunde bevise hele Christendommen af Skriften og forudsætte dog i de saakaldte Bevier Alt hvad der ved dem fulde bevises.

Nu, da vi endelig har opdaget, hvad man kun længe oversaae, fordi det laae lige ier Næien, at ligejom den christne Menighed med sit eget Liv maa bevise sin Tilværelse, saaledes maa den ogsaa forudsætte og paastaae, at den Tro, som den selv ved Daaben bekjender sig til, og ingen anden, er den ægte christne Tro, hvorefter alle Bøger saavel som alle saakaldte Christnes Christelighed er at bedømme, nu kan det aabenbar være Menigheden aldeles ligegyldigt, enten det er et ægte Apostel-Ord eller ikke, at der er tre himmelske Vidner: Faderen og Ordet og den Helligaand og at disse Tre er Æt, saa derom kan vi lade dem trættes, der ikke er skriftløge paa Guds Rige, men kun selvløge paa Skriften, medens vi indskrænker os til den Paastand, at skal Sproget om

